

saa meget i Værdi, oven i Købet skulde give dem Hjælp til Driften, men ikke give Hjælp til de 120 000 Husmænd, der ogsaa virker under vanskelige Forhold — vi har alle Vanskeligheder i Landbruget, det mærkes baade i det store og i det mindre —, hvad vilde de sige, om Staten ydede dette Tilskud muligvis gennem Skatter, der opkræves hos disse 120 000 selvstændige, uden Statens Hjælp virkende Husmandsbrug? Jeg tror ikke, det gaar an. Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem i, at de paagældende har Vanskeligheder, men det har saamænd ogsaa de, der har bygget efter Loven af 4. Oktober. Lad os bare ikke bilde hinanden noget ind i saa Henseende! Der er i dette Øjeblik Vanskeligheder i Tusinder af Landbrugshjem, baade nyere og ældre, men det gaar ikke an at gøre sig til Talsmand for den Opfattelse, at fordi Staten har hjulpet enkelte, skulde disse have fortrinsvis Adgang til at faa særlig Hjælp fra Statens Side. Jeg maa hævde igen, som jeg gjorde før under Behandlingen af det andet Lovforslag, at de har handlet paa eget Ansvar, ligesom enhver anden, der gaar ind til et Landbrug, handler paa eget Ansvar. Vi kan ikke indføre det Barnepigesystem, at Staten skal staa inde for, om de har handlet rigtigt eller forkert. Jeg haaber, det skal vise sig, at de klarer Vanskelighederne. De vil jo ogsaa have mere Glæde af at have klaret sig selv end ved at være Statens Kæledægger, som er blevet opflasket paa en Maade, som andre Husmænd ikke kender noget til. Jeg haaber altsaa, de vil klare sig, men jeg vil afvise den Opfattelse, at Staten skulde have en særlig Forpligtelse overfor dem, fordi den har hjulpet dem tidligere.

Endelig var det ærede Medlem inde paa en Omtale af Nedlæggelse af mindre Landbrug og sagde, at denne Nedlæggelse var i høj Grad uheldig, samtidig med at vi bevilgede saa mange Millioner til Oprettelse af mindre Landbrug. Ja, det er jeg ganske enig med det ærede Medlem i. Derfor har vi ogsaa en Lov, der forbyder Nedlæggelse af Landbrug. Det ærede Medlem syntes, det var kedeligt, at man skulde høre om saadanne Nedlæggelser, for det paastodes, sagde det ærede Medlem, at det var rigtigt. Jeg er ogsaa snart ked af at høre derom, og jeg forstaar, ærlig talt, ikke, at det ærede Medlem vil staa op her i Tinget og sige, at det paastaas, at saadan Nedlæggelse foregaar. Hvis det ærede Medlem vilde sige, at det var kedeligt at høre, at der blev

stjaalet her i Landet, for det paastodes, at der fandt Tyverier Sted, vilde jeg ogsaa sige, at det var jeg forfærdelig ked af at høre, men jeg vilde tilføje: hvis De kender et Tilfælde af Tyveri, saa anmeld det dog for Øvrigheden, thi Øvrigheden bærer ikke Sværdet forgæves. Saaledes vil jeg ogsaa sige her: hvis det ærede Medlem kender noget Tilfælde, hvor et Landbrug er blevet behandlet paa en saadan Maade, at der er Sandsynlighed for, at Domstolene i Henhold til den bestaaende Lov vil erklære, at det ikke drives paa en saadan Maade, at det er foreneligt med Loven om Udstykning og Nedlæggelse af Landbrug, beder jeg det ærede Medlem om at opgive mig Adressen paa vedkommende eller hellere at gaa til Stedets Øvrighed. Det kan dog ikke nytte noget, at vi her taler om den Slags Ting i al Almindelighed. Er det rigtigt, er det jo en ren og skær Lovovertrædelse, der finder Sted, og den har enhver, som ønsker at komme Lovovertrædelse til Livs, Forpligtelse til at anmelde til Stedets Øvrighed. I alle de Tilfælde, hvor Lovovertrædelse sker, bliver der taget fat paa de paagældende, de vil faa en Dom med Dagmulkt om at oprette en saadan Tilstand, at Landbrugets selvstændige Karakter bevares. Det er jo ikke forbudt her i Landet at eje to Landbrug eller at drive to eller tre Landbrug, men det er bestemt ved Lov, at deres Karakter som selvstændige Landbrug skal opretholdes, og hvis nogen gør sig skyldig i Overtrædelser af denne Bestemmelse, er der ikke andet for end at melde det til Øvrigheden. Dette vil jeg altsaa bede det ærede Medlem om og saa fritage os for disse Beklagelser i Almindelighed over, at der er Folk, som overtræder Lovene.

Jeg skal dernæst til det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Holdgaard) sige, at naar han begyndte med at udtale sin Glæde over, at visse Partier — jeg tager neppe fejl i, at det ærede Medlem hermed ogsaa sigtede til det Parti, jeg tilhører — bliver mere og mere velvillige overfor Oprettelse af mindre Landbrug, saa maa jeg maaske minde om, at dette at støtte en sund Udstykningsbevægelse er ikke noget, det ærede Medlem eller det ærede Medlems Parti har Patent paa. Det Lovforslag, her foreligger, er en Fortsættelse af en Lov, der blev vedtaget i 1899, længe før der eksisterede noget radikalt Parti. Heller ikke Socialdemokraterne kan sige, at det var en Lov, som de særlig gennemførte — det var maaske netop de „visse